VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJIETIES!

ĻENINA KAROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta ◆ Nr. 108 (5647) ◆ Ceturtdien, 1987. gada 10. septembrī ◆ Maksā 3 kap.

Līderi

«Jubilejas gada ražai — jauniešu rūpēs!» — ar šādu devīzi rīt rajona komjauniešu un jauniešu sociālistiskā sacensība.

Aizvadītajā nedēļā lielāko iekūlumu sasniedza kolhoza «Zelta vārpa» kombainieris Sergejs Ananjevs. Viņš iekūla 187 tonnas graudu.

Šoferu sacensības priekšgalā — Aigars Rudzītis no kolhoza «Rīts». Autovadītājs ir pārvedis 206 tonnas labības.

Līderpozīcijas nu jau trešo reizi pēc kārtas notur komjauniešu un jauniešu kolektīvs Antona Brica vadībā. Tas ir apsveicams kolhoza «Sarkanā ausma» jauniešu sasniegums.

Raiņa kolhozs labību ir jau gandrīz novācis. Te savu ieguldījumu deva arī trīs jaunie kombainieri un seši šoferi.

I. JOKSTE,
Latvijas ĻKJS Preiļu rajona komitejas instruktore

Sociālistiskās sacensības uzvarētāji

GRAUDAUGU NOVAKŠANA NO 30. AUGUSTA LĪDZ 6. SEPTEMBRIM

Saimniecība	Iegūtās balles	Vieta	Saimniecības vadītājs
«Sīļukalns»	194	1.	P. Drīksna
«Rīts»	170	2.	V. Vaivods
M. Gorkija	168	3.	J. Stikāne
«Sarkanā ausma»	167	4.	P. Vosorovs
Kirova	165	5.	B. Laizāns
Dzeržinska	162	6.	P. Elsts
«Krasnij Oktjabrj»	160	7.	R. Kavinskis
Ļeņina	155	8.	P. Barkovskis
Rudzātu p. s.	153	9.	L. Spūlis
Aglonas p. s.	143	10.	N. Ivanovs
«Vārkava»	139	11.	I. Fedotovs
K. Marksa	136	12.	J. Livmanis
«Dzintars»	132	13.	S. Malnačs
Raiņa	131	14.	R. Kavinskis
«Nākotne»	131	15.	R. Borovskis
Suvorova	125	16.	G. Krasovskis
«Dubna»	108	17.	J. Laizāns
«Zelta vārpa»	98	18.	V. Valters
Oškalna	86	19.	J. Brakovskis
Rušonas p. s.	78	20.	V. Čodors

Rudzātu padomju saimniecībā labības vākšanā labāk sokas otrā iecirkņa ļaudīm (tehnoloģisko vienību vada Valija Zaķe). Piemēram, 1. septembrī te sasniedza rekordiekūlumu — 200 tonnas graudu.

Attēlā (augšā un pa labi): kombainieris Grigorijs Tumovs (no kreisās), viņa palīgs — lauku profesionāli tehniskās vidusskolas audzēknis V. Vēveris sarunā ar iecirkņa agronomu Pēteri Abaronu.

Kombainiem tūlīt seko salmu vācēji. Šajā darbā čakli ir Henrijs Pastars un Alberts Vaivods (apakšējais attēls pa labi). Vīri jo prasmīgi tiek galā ar rulonpresēm — tehnika darbojas bez kļūmēm.

Spraiga sociālistiskā sacensība izvērsusies starp saimniecības šoferiem. Pašreiz labākos rezultātus graudu transportēšanā guvis Jānis Pastars (attēls augšā un pa kreisi).

Visi uzteic kaltes meistaru Pāvelu Fjodorovu, jo viņa veikums būtiski sekmē ražas novākšanas ritmu.

J. SILICKA teksts un foto

RAŽA — 87

Partijas dzīve: pārskati un vēlēšanas

Personīgais piemērs

Agrofirmā «Krasnij Oktjabrj» ir ne mazums partijas biedru, kuri ar savu darbu vairo kolektīva kopējo ieguldījumu Lielā Oktobra 70. gadadienas cienīgā sagaidīšanā, ir paraugs pārējiem masu sociālistiskajā sacensībā par godu visas tautas svētkiem. To it sevišķi izgaismoja partijas grupu pārskata un vēlēšanu sapulces, kuras notika Jivos lopkopības kompleksos un cietes rūpnīcā. Tās parādīja komunistu augsto ieinteresētību PSKP CK aprīļa (1985.g.) Plēnuma, PSKP XXII kongresa, PSKP CK janvāra un jūnija (1987. g.) Plēnumu lēmumu un no tiem izrietošo Latvijas Komunistiskās partijas un partijas rajona komitejas materiālu un dokumentu īstenošanā dzīvē.

Aktīvi piedaloties kopā ar pārējiem darbaļaudīm zemkopības un lopkopības produktu ražošanā un to pārstrādē, partijas grupu locekļi sasniedz augstus darba rādītājus, konkrētā darbā apliecinot savu avangarda lomu un līdz ar to aizrauj pārējos. Tādi, piemēram, ir komunisti J. Salnieks, P. Smukša un P. Nazarovs. Viņu personīgais piemērs vēlreiz pārliecina, cik svarīgi ir komunistiem labi veikt uzticēto pienākumu un tādējādi iekarot darba biedru uzticību.

Lūk, kāpēc kompleksa «Progress» partijas grupas organizators P. Smukša savā runā partijas grupas sapulcē sīki analizēja katra komunista personīgo ieguldījumu kolektīva kopējā veikumā piena izslaukumu celšanā. Tomēr viņš pasvītroja, ka partijas grupā vēl pilnā mērā nav izveidojusies prasīguma atmosfēra. Reizēm komunisti mierīgi paiet garām trūkumiem, noklusē tos, un tas, protams, nedara godu partijas biedriem.

...Visu partijas grupas biedru, visu Aizupiešu cūku nobarošanas kompleksa darbaļaužu pūliņi ir veltīti pastāvīgai darba ražīguma celšanai un, protams, kopējam rezultātam. Šī gada astoņu mēnešu plāns cūkgaļas ražošanā šeit ir sekmīgi veikts, samazinājies barības daudzums viena centnera piesvara iegūšanai, salīdzinot ar to pašu laika periodu pērn. Bet sivēnu ieguvē no vienas sivēnmātes šeit pieļauta atpalicība.

Tas, protams, rada partijas grupas pamatotas bažas, par ko liecināja komunistu uzstāšanās pārskata un vēlēšanu sapulcē. Atklātības piemēru citiem parādīja partijas grupas organizatore L. Verza ar savu interesanto un saturīgo ziņojumu. Viņa pasvītroja, ka partijas grupas galvenais uzdevums tagad ir apvienot visu pūliņus, būt prasīgai pret sevi un pārējiem, veicot kopējo darbu, risinot ražošanas sasāpējušos jautājumus.

Partijas rajona komitejas biroja loceklis, agrofirmas ģenerāldirektors R. Kavinskis, uzstājoties partijas grupu sapulcēs, izteica komunistiem virkni domu par partijas dzīves galvenajiem jautājumiem, runāja par atsevišķu komunistu aktivitātes un principialitātes trūkumu, par kārtības uzlabošanu lopkopības kompleksos. Ieinteresēti un pārliecinoši runāja komunisti par partijas biedra lomu un pienākumu pārkārtošanās procesā.

R. Kavinskis labi novērtēja partijas grupu darbu, ieteica tajā pašā laikā pievērst uzmanību partijas biedru kandidātu sagatavošanai un rezervei.

Cietes rūpnīcas partijas grupas sapulcē runāja par iekšējo rezervju plašāku izmantošanu katrā darba vietā, par partijas biedra lomas celšanu šajā organizatoriskajā darbā, par katra ieguldījumu Lielā Oktobra 70. gadadienas cienīgā sagaidīšanā. Partijas grupas biedri par visu runāja atklāti un tieši, kritizēja trūkumus, bet galvenais — ieteica, kā tos likvidēt un palielināt katra personīgo atdevi saskaņā ar mūsdienu prasībām.

Par agrofirmas partijas grupu organizatoriem tika ievēlēti Lilija Verza (Aizupiešu komplekss), Pēteris Smukša (komplekss «Progress») un Marija Reča (cietes rūpnīca).

Z. AGAFONOVA,
agrofirmas «Krasnij Oktjabrj» partijas komitejas sekretāre

Pārskats

PAR LAUKU DARBU GAITU
līdz 9. septembrim
(pēc RARA dispečerdienesta ziņām procentos)

Saimniecība	Novākts graudaugu	Norakts kartupeļu	Novākts linu
Raiņa	97,0	20	99
Dzeržinska	81,0	100	84
«Kr. Oktjabrj»	80,9	40	87
Rušonas p. s.	80,4	9	*
«Rīts»	79,6	2	*
Leņina	79,5		96
K. Marksa	79,1	43	89
M. Gorkija	77,3	27	74
«Sark. ausma»	75,3	47	*
«Zelta vārpa»	74,3	3	*
Oškalna	73,7		50
Rudzātu p. s.	73,5	20	*
«Vārkava»	72,9		83
«Sīļukalns»	70,6	12	62
Aglonas p. s.	70,1	4	*
Suvorova	67,7		57
Kirova	66,3	24	87
«Nākotne»	65,3	50	70
«Dzintars»	61,8		73
«Dubna»	58,7	20	39
RAJONĀ	73,5	15	74

*) — sējumu nav.

Veterānu padomē

Šī gada 23. februārī notika Preiļu rajona kara un darba veterānu padomes dibināšanas konference. Tajā ievēlēja padomi, revīzijas komisiju, izveidoja prezidiju. Tikai tad, kad konferences dalībnieki atstāja rajona kultūras nama zāli, arī sākās grūtākais darba posms. Bija vajadzīgas telpas, bija vajadzīgi telefona sakari, mēbeles, iekārta un citi materiāli un līdzekļi. Tas viss sagādāja lielas grūtības, jo saskaņā ar statūtiem kara un darba veterānu padomei savu naudas līdzekļu nav.

Pateicoties partijas rajona komitejas, rajona izpildkomitejas un it īpaši rajona izpildkomitejas priekšsēdētāja J. Vucēna un vispārējās nodaļas vadītājas N. Medvedjevas atsaucībai un atbalstam, kā arī veterānu padomes priekšsēdētāja vietnieka A. Slobodjera, sekretāres E. Verzes, R. Lača un citu prezidija locekļu aktīvai līdzdalībai, organizatoriskais darbs nu ir galā.

Padomei tagad ir telpas Preiļos, Rēzeknes ielā 36, mums varat zvanīt pa telefonu 23356, adresēt vēstules pasta kastītē Nr. 18.

Notika kārtējā padomes sanāksme, kurā apspriedām aktuālākos uzdevumus. Viens no svarīgākajiem jautājumiem bija par to, kā sagaidīsim Lielās Oktobra Sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienu. Izvirzījām vairākus priekšlikumus, kuri tagad īstenojami.

Sanāksmē tika uzsvērts, ka nedrīkst aizmirst un atstāt bez aprūpes un palīdzības rajonā dzīvojošos revolūcijas un pilsoņu kara dalībniekus, latviešu sarkanos strēlniekus, Lielā Tēvijas kara dalībniekus un invalīdus, vientuļos un darba nespējīgos pensionārus. Te daudz var paveikt rajona skolas, pionieru vienības, komjaunatnes pirmorganizācijas, arodorganizācijas, kā arī uzņēmumu, iestāžu un ciemu kara un darba veterānu padomes.

Tika nolemts, ka kara un darba veterānu rajona padomes prezidija locekļi pieņems apmeklētājus katru ceturtdien no pulksten 11.00 līdz 16.00 savās telpās Rēzeknes ielā 36. Ar savām vajadzībām un vēlmēm varēs nākt gan kara un darba veterāni, gan viņu ģimenes locekļi, kā arī citas personas jautājumos, kas saistīti ar padomes darbu.

A. LOGINS,
kara un darba veterānu rajona padomes priekšsēdētājs

PREIĻU IEDZĪVOTĀJU IEVĒRĪBAI

Šī gada 24. septembrī notiks Preiļu pilsētas Tautas deputātu padomes sesija, kurā izskatīs jautājumu «Par tautas patēriņa preču ražošanas un apkalpojošās sfēras attīstību Preiļu pilsētā XII piecgadē».

Lūdzam Preiļu iedzīvotājus izteikt savus priekšlikumus, kādas tautas patēriņa preces pēc jūsu domām nepieciešams ražot pilsētas uzņēmumos, kādus izveidot kooperatīvus pakalpojumu sniegšanai un kādi pakalpojumi jāattīsta.

Jūsu ierosinājumus gaidām līdz šī gada 15. septembrim. Tos iesūtīt pilsētas izpildkomitejai Preiļos, Pionieru laukumā 1.

Preiļu pilsētas izpildkomiteja

Apspriežam PSKP CK un PSRS Ministru Padomes projektu

Katra iedzīvotāja un visas tautas interesēs

PSKP CK un PSRS Ministru Padomes projekts «PSRS iedzīvotāju veselības aizsardzības attīstības un veselības aizsardzības pārkārtošanas pamatvirzieni divpadsmitajā piecgadē un laika posmā līdz 2000. gadam» radījis savilnojumu un interesi ne tikai medicīnas darbiniekos, bet arī plašās iedzīvotāju masās. Gribu uzsvērt, ka pamatvirzieni nebūt nenoniecina tos sasniegumus, kurus padomju medicīnas darbinieki, visa tautas veselības aizsardzības sistēma ir sasniegusi un turpina pilnveidot. Uzmanība ir saasināta uz turpmākajiem uzdevumiem gan ārstniecības un profilaktisko iestāžu vajadzību apmierināšanai pēc medicīnas tehnikas, zālēm, gan aktivizējot un attīstot medicīnas zinātni, plašāk izmantojot praksē zinātnieku sasniegumus, gan sagatavojot kompetentus medicīnas darbiniekus.

Pavisam nesen ar interesi klausījos divu akadēmiķu diskusiju Centrālās televīzijas raidījumā. Man, ražotājam, likās nepieņemams dzirdētais, ka par zinātnieka jaunatklājumu ļaundabīgo slimību diagnosticēšanā neinteresējas tikai tāpēc, ka pētījumi nav veikti zinātniski pētnieciskajā institūtā. Jādara gals šādiem spriedumiem un formālismam. Pieredzes bagātam, prasmīgam speciālistam jāļauj eksperimentēt, izvērsties, strādāt radoši. Morāli un materiāli jāatbalsta šādi speciālisti. Pamatvirzienos daudz un nopietni runāts par problēmām medicīnas zinātnes attīstīšanā, tās sasniegumu ieviešanā praksē. Domāju, ka turpmāk formālismam vairs nebūs vietas.

Mēgināju iedziļināties pamatvirzienu nodaļā, kur runāts par profilakses lomu cilvēku veselības nosargāšanā. Un rodas pārdomas par tā dēvēto vispārējo un obligāto iedzīvotāju dispanserizāciju mūsu rajonā un citur. Domāju, ka tā ir pavirša, šabloniska pieeja labai idejai. Par šo tēmu esmu runājis ar kolektīva locekļiem, un cilvēki ir vienisprātis: «Ja pagaidām pietiekamā daudzumā nav augsti kvalificētu speciālistu, laboratoriju un aparatūras, tad kāpēc vajadzīga šturmēšana?» Manuprāt, lai labāk neliela daļiņa rajona vai pilsētas iedzīvotāju iziet dispanserizāciju, toties tā, lai ir cilvēka veselības pamatīga izpēte, nevis visiem obligāta, bet pavirša visu rajona iedzīvotāju apskate. Dažs mediķis ātri izprata situāciju, un nu vairs nav retums, kad pacientam pajautā: «Jūs pārbaudīt vai uzreiz ierakstīt kartiņā visas ziņas?».

Jā, mēs katrs gribam būt vesels, vēlamies, lai savlaicīgi tiktu atklātas slimības. Un gribam, lai ārstu mēs varētu izvēlēties. Tam būtu abpusējs labums. Te, lūk, noskaidrosies, kurš no medicīnas darbiniekiem grib un prot stāvēt cilvēka veselības sardzē un kuram profesionālais līmenis ir zems un nav to īpašību, kuras nosaka viņa pilsonisko briedumu — humānisms un cildenums, pašaizliedzība un žēlsirdība. Pēdējo gribu attiecināt uz jaunajiem speciālistiem, kuri ne vienmēr apzinās savas profesijas sociālo nozīmīgumu, bet gan cenšas jau pirmajā darba gadā veidot ap sevi augstmanības oreolu.

Cilvēki prot novērtēt labu speciālistu, ar dziļu cieņu attiecas pret zinošiem speciālistiem un iejūtīgiem cilvēkiem, kādi, piemēram, centrālajā rajona slimnīcā ir M. Veita, R. Tesnova, I. Kalniņa, A. Paipals. Un pamatoti ir sašutuši, kad jauns mediķis (vēl nepaspējis «apsildīties» savā pirmajā darba vietā) pie kabineta durvīm paziņo pēdējam pacientam: «Es jūs laikam šodien nepieņemšu, jo pēc piecām minūtēm beidzas darba laiks...».

Nu, kol Varbūt šādam «speciālistam» labāk tomēr kļūt par siera ražotāju mūsu rūpnīcā vai izraudzīties citu profesiju, jo diezin vai pacientiem viņš kļūs par savu ārstu?

Vēl gribu runāt par uzņēmumu, saimniecību un iestāžu lomu veselības aizsardzības materiālā nodrošinājuma uzlabošanā. Pamatvirzienos teikts: «Celtniecībā plašāk praktizēt vairāku uzņēmumu vai organizāciju līdzekļu kooperēšanu. Pēc darba kolektīva lūguma nodot uzņēmumu un organizāciju bilancē uzceltās medicīniski sanitārās daļas, atļaut tās finansēt un uzturēt». Manuprāt, tas ir lietderīgi. Taču šo domu vajadzētu papildināt, konkretizēt. Kāpēc tikai pēc darba kolektīva vēlēšanās vai lūguma? Vismaz lielākajiem kolektīviem to vajadzētu uzlikt par pienākumu, apstiprinot ar likuma spēku, lai tie veidotu savu veselības aizsardzības bāzi, uzbūvētu un uzturētu kārtībā telpas, kur strādājošie var saņemt medicīnisko palīdzību, iziet profilaktisko apskati. Kāpēc gan par uzņēmumu līdzekļiem neiegādāties zobārstniecības kabineta iekārtu vai citu inventāru? Visbeidzot — kāpēc uzņēmums nevarētu finansiāli uzturēt medicīnas darbinieku, prēmēt viņu par labu darbu tāpat kā citus savus speciālistus, apgādāt ar dzīvokli?

Lūk, tā arī būs konkrēta cenšanās panākt, lai nemitīgi samazinātos strādājošo saslimstība, tiks labāk veikti veselību nostiprinoši pasākumi.

P. ZUKULIS,
Preiļu siera rūpnīcas direktors

Dzīvokļu problēma: no dažādiem viedokļiem

Viena izeja — atteikt

Ūdensvadu un kanalizācijas saimniecības pārvaldes kolektīvs un es, tās vadītājs, lieliski izprotam dzīvokļu problēmas sociālo asumu mūsu rajonā. Un līdz šim laikam mēs apmierinājām uzņēmumu pieprasījumus izsniegt tehniskos noteikumus jaunuzcelto dzīvojamo ēku pieslēgšanai katlu mājai, attīrīšanas iekārtām un ūdensņemšanas vietai. Un, šķiet, mēs vienīgie saprotam arī to, ka visa šī sistēma darbojas savu iespēju maksimālajās robežās. Tieši tāpēc šodien esmu spiests uzņemties atbildību un atklāti pateikt sekojošo: uzņēmumi un organizācijas, kuras gribēs saņemt tehniskos noteikumus jaunu dzīvojamo namu celtniecībai, tos saņems **TIKAI PĒC TAM, kad tiks uzbūvēta jauna ūdensņemšanas vieta, paplašinātas attīrīšanas iekārtas un katlu māja.**

Tagad paskaidrošu savu pozīciju. Kā zināms, ūdens, pirms tas nonāk dzīvokļos, iziet šādu ceļu: ūdensņemšanas vieta — attīrīšanas iekārtas. Citiem vārdiem sakot, ūdens vispirms jāpaņem no zemes. Tādēļ tiek raktī urbumi, kuri pēc tam veido vienotu ūdensņemšanas vietu. Līvānos esošā ūdensņemšanas vieta jau pārslogota. Tās jauda ir 2 400 kubikmetri ūdens diennaktī, bet šodien tā dod iedzīvotājiem 2 378 kubikmetrus. Kā redzat, atlikums ir visai niecīgs. Līdz gada beigām ekspluatācijā tiks nodotas dzīvojamās mājas Lāčplēša un Sporta ielās. Daļa ūdens aizies uz Dubnas labā krasta dzīvojamo rajonu.

Protams, mēs nevaram atstāt pilsētu bez ūdens un pat spēsim dot papildus nepieciešamos 150 kubikmetrus. Tomēr tas notiks uz padodamā ūdens kvalitātes rēķina. Un šādā situācijā bez jaunas ūdensņemšanas vietas celtniecības neiztikt.

Man var pajautāt, kāpēc es agrāk klusēju, kāpēc radījām tik kritisku stāvokli pilsētā? Tur jau tā lieta, ka neklusējām. Runājām. Apelējām pie sirdsapziņas. Jau 1983. gadā kompetenta komisija ar savu lēmumu uzlika par pienākumu Līvānu eksperimentālajai bioķīmiskajai rūpnīcai paplašināt attīrīšanas iekārtas un katlu māju, bet Līvānu EMBK sakarā ar māju būves ceha uzcelšanu uzsākt ūdensņemšanas vietas celtniecību. Taču līdz pat šai dienai kombināts nav uzsācis ne tikai celtniecību, bet arī ūdensņemšanas vietas projektēšanu. Kaut arī pats par visām varēm cenšas saņemt atļauju jaunu dzīvojamo māju celšanai. Un tas ir tā vietā, lai beidzot pa īstam nodarbotos ar pilsētas apgādi ar ūdeni.

Lielas cerības nerada arī attīrīšanas iekārtu un katlu mājas paplašināšana. Jautājums it kā būtu atrisināts: Līvānu pārvietojamā mehanizētā kolonna nākamajā gadā sāks šo darbu. Tomēr nekādu oficiālu garantiju šajā jautājumā nedod republikāniskā vadība. Tas nozīmē, ka pilsētas ūdensvadu un kanalizācijas sistēma visu šo laiku strādās savu maksimālo iespēju robežās, un līdz ar to nav garantiju, ka nebūs pārtraukumu ūdens piegādē. Par kādu tālāku celtniecību šeit var būt runa?

Lai arī mani uzskata par pesimistu, tomēr, kamēr būs šāda attieksme, dziļi šaubos par to, vai Līvānos tiks realizēta programma «Dzīvoklis-2000».

L. ŠEFLERS,
ūdensvadu un kanalizācijas saimniecības pārvaldes priekšnieks

Brālīgajās republikās

LIETUVAS PSR. Kedaiņu rajona kolhozs «Ritu aušra» gadu no gada gūst labus rezultātus lauksaimniecīskajā ražošanā. Saimniecība ir viena no ekonomiski spēcīgākajām republikā. Taču šeit ne tikai lielu ražu vāc un pilnas kannas piena slauc, bet arī nemitīgi rūpējas par cilvēku dzīves apstākļu uzlabošanu. Ar arodbiedrības aktīvistu palīdzību kolhoza centrā ciematā uzcelts bērnudārzs, kurā ir peldbaseins, nams atpūtai, telefona stacija un citi objekti. Straujā tempā cel dzīvojamās mājas, daudzas no tām top pēc individuāliem projektiem.

ATTĒLĀ: dzīvojamā māja Labunavas ciematā. Jāpiebilst, ka tā ieguva pirmo vietu saimniecībā organizētajā konkursskatē.

TASS fotohronika

※ TRANSPORTS, ※ GĀJĒJS, ※ CEĻŠ ※

Būsim disciplinēti uz ielas un ceļiem!

Klāt septembris, un ir sācies jaunais mācību gads. Šajā sakarībā gribētu parunāt par to, kā gājēji ievēro satiksmes noteikumus, un jo sevišķi — skolēni. 1. septembrī daudzi bērni pirmo reizi devās uz skolu, un lielākoties vecāku pavadībā.

Kāds varbūt ievēroja, varbūt arī nē, ka visu šo gājienu aprūpēja valsts autoinspekcija. Ko lai saka par šo gājienu? Kaut arī tas ir krāšņs, tomēr ar lielām novirzēm no ceļu satiksmes noteikumiem. Un šis fakts mūs, valsts autoinspekcijas darbiniekus, uztrauc visvairāk.

Vecāko klašu skolēni pārgāja ielu neparedzētajās vietās un pat pārskrēja to braucošu automašīnu priekšā. Vispār — neuzmanīgi izturējās pret transporta kustību. Lielu pārmetumu šeit pelna arī mūsu cienījamie vecāki, kuri veda savus mazuļus ielu pārejā pa diagonāli, bet ne pa gājēju celiņiem, gāja nevis pa ietvi, bet gan pa ielas braucamo daļu. Uz autoinspekcijas darbinieku aizrādījumiem nepareizi reaģēja un pat atsevišķos gadījumos izteica savu sašutumu, sak, jums vairāk nav ko darīt, kā vien mācīt mūs. Mēs visu zinām arī bez jums.

Sekojot šādam vecāku paraugam, bērni cenšas to kopēt, kā rezultātā cieš vai pat iet bojā. Un asaras vairs nelīdz.

Bērnudārzā viņus mācīja ievērot ceļu satiksmes noteikumus, izskaidroja tos un parādīja ar piemēriem, bet praktiskajā dzīvē viņi redz pretējo un, protams, domā, kāpēc gan viņiem nerīkoties līdzīgi pārējiem.

Pie kā noved noteikumu neievērošana, mēs varējām pārliecināties aizvadītajā pusgadā, kad cieta vairāki skolēni. Ir radusies akūta nepieciešamība rīkot skolās nodarbības par ceļu satiksmes noteikumiem, bet vecākiem pārrunāt tos ģimenes lokā, kā arī pašiem, atrodoties uz ielas vai ceļa, sekot savai uzvedībai. Jo bieži vien pat nedomājot, steigā vai aizņemtībā neievērojam šos noteikumus. Lai bērni nenokļūtu zem autotransporta riteņiem, par to vispirms jāpadomā vecākiem. Visos šajā gadā mūsu rajonā notikušajos ceļu negadījumos vainīgi ir bijuši paši gājēji.

Šeit gan lieti der atgādināt autovadītājiem dažus ceļu satiksmes noteikumus, kurus viņi ne vienmēr ievēro. Piemēram, pagriežoties pa labi vai pa kreisi, autovadītājam jāpalaiž gājēji, kuri pāriet tā ceļa braucamo daļu, uz kuru viņam ir jāpagriežas, kā arī velosipēdisti, kas šķērso braucamo daļu pa velosipēdistu celiņu. Un vēl: autovadītājam, tuvojoties neregulējamai gājēju pārejai, jāsamazina mašīnas ātrums vai arī jāapstājas, lai palaistu gājējus.

Rajona iedzīvotāju ievērībai: 1987. un 1988. gadā motocikla vadītāja tiesību iegūšanai varēs nokārtot eksāmenus «A» kategorijas saņemšanai tie, kuri šim eksāmenam gatavojās patstāvīgi. Tie, kuri nespēs šo eksāmenu nokārtot trijos piegājienos, pie eksāmena tālāk tiks pielaisti tikai pēc apmācības kursa iziešanas VAI apakšvienībās.

Vakaros Preiļos un Līvānos acīs tā vien duras automašīnu rindas zem daudzstāvu namu logiem, kuras šeit tā arī nostāvēs līdz rītam. Iedzīvotāji ir brīdināti, ka gan mūsu rajonā, gan visā republikā biežākas kļuvušas automašīnu zādzības. Preiļos izdarītā reida laikā tika noskaidrots, ka lielākajai daļai autoīpašnieku ir garāžas. Tādēļ grūti izprotama viņu rīcība. Par savu automašīnu drošību vispirms jāpadomā to īpašniekiem.

Jau pagājis augusts, un var apkopot vadītāju disciplīnas un satiksmes drošības stāvokli mūsu rajonā. Astoņos mēnešos rajona teritorijā ir noticis 31 ceļu satiksmes negadījums, kuru rezultātā bojā aizgāja 6 cilvēki un 34 guva traumas. Augustā tika aizturēti 27 autovadītāji, kuri atradās pie stūres reibuma stāvoklī.

Mēs dzirdējām, ka tādiem šoferiem tiks izdoti speciāli numuri ar sēriju P...LT. Kā pirmie tos saņēma Valērijs Caune, Pēteris Galasko un Nikolajs Saboltas. Ir vēl daži autovadītāji, kuri saņems šos numurus tuvākajā laikā.

J. UĻJANOVS,
rajona iekšlietu daļas autoinspekcijas nodaļas priekšnieks

Vēlētāju zināšanai

Latvijas PSR Augstākās Padomes deputāte no 260. vēlēšanu apgabala **MONIKA LITAUNIECE** pieņems vēlētājus:

Stabulnieku ciemā — 16. septembrī no plkst. 8.00 līdz 10.00;

Galēnu ciemā — 16. septembrī no plkst. 16.00 līdz 18.00;

Silajāņu ciemā — 23. septembrī no plkst. 16.00 līdz 18.00;

Preiļu ciemā — 30. septembrī no plkst. 14.00 līdz 16.00;

Riebiņu ciemā — 30. septembrī no plkst. 16.00 līdz 18.00.

Pieņemšana notiks ciemu padomju izpildkomiteju telpās.

PRECES MĀJAI, ĢIMENEI

Lasītājs jautā, mēs atbildam

«Lauktehnikas» rajona apvienības celtnieku grupas strādnieks J. Kotāns griezās redakcijā un pastāstīja, ka viņš, tāpat kā vairāki citi preilieši, esot nodomājis no darba brīvajā laikā strādāt individuāli. J. Kotāns paskaidroja, ka viņam esot viss nepieciešamais, lai iegādātos patentu vai rajona izpildkomitejas atļauju veikt elektrometinātāja darbus un izgatavot metālizstrādājumus. Tās varētu būt durvis, pinumi un citas preces.

Darbuzņēmēju interesēja, vai viņš drīkst izmantot 380 voltu elektropievadu, netraucējot elektroenerģijas piegādi kaimiņu dzīvokļiem. Šo jautājumu redakcija adresēja Austrumu elektrotīklu Preiļu nodaļas inspektoram b. Anufrijevam. Viņš mums paziņoja, ka, esot visiem nepieciešamajiem dokumentiem un tehniskajiem apstākļiem, J. Kotāna jautājums var tikt atrisināts pozitīvi.

Gurķu nevajadzēja...

10. augustā aptuveni pulksten 11.00 meita piezvanīja rajona patērētāju biedrības sagādes kantorim, konkrēti, uz tā noliktavu Nr. 1 un uzprasīja, kā var nodot svaigus gurķus un kādas ir to cenas. Atbildēja, ka par katru pieņemtās produkcijas kilogramu maksās 1 rubli 50 kapeikas.

Vēlāk zvanīju es pats. Man atbildēja, ka gurķus drīkst piegādāt. Taču konkrēti pateikt, kāda būs to cena, atbildētājs nevarēja. Vajagot uzprasīt, kaut gan visticamāk, ka cena būšot 1 rublis 20 kapeikas par kilogramu. Aizbraucu uz noliktavu. Tās pārzine A. Rešetņikova man paskaidroja, ka gurķus šeit nepieņemot. Lai vedot uz veikalu, tur pieņemšot. Esot dots šāds rīkojums. Aizgāju savu nastu uz Preiļu dārzeņu veikalu. Uz mani šeit lūkojās ar izbrīnu: veikals gurķus nepieņem, cenas nav zināmas. Ar to nodarbojoties sagādes kantoris. Palūkojos uz veikala plauktiem — neviena paša gurķīša. Iegriezos tirgū. Šeit cilvēki pārdod gurķus par 1 rubli 60 kapeikām kilogramā. Stāvēt aiz letes es nevēlējos. Griezos sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu apvienībā. Taču tur man atbildēja, ka pieņemšot gurķus. Tikai — cena 52 kapeikas par kilogramu.

Trīs dažādi tirdzniecības punkti, trīs atšķirīgas cenas. Un desmit viedokļi.

Kā rajona patērētāju biedrībā saprot jēdzienu **patiesa pārkārtošanās**, un kurš vainojams birokrātismā?

V. MIKITOVS,
Preiļu siera rūpnīcas atslēdznieks

NO REDAKCIJAS. Tagad noliktavas pārzine atradusi citu «iemeslu» un izskaidrojumu: viņa atbildēja, ka gurķi bijuši dzelteni. Taču... pat neieminējās par cenas pazemināšanu, lai gan to darīt bija viņas pienākums. Un karuselis turpina griezties...

Labs darbiņš, kas padarīts...

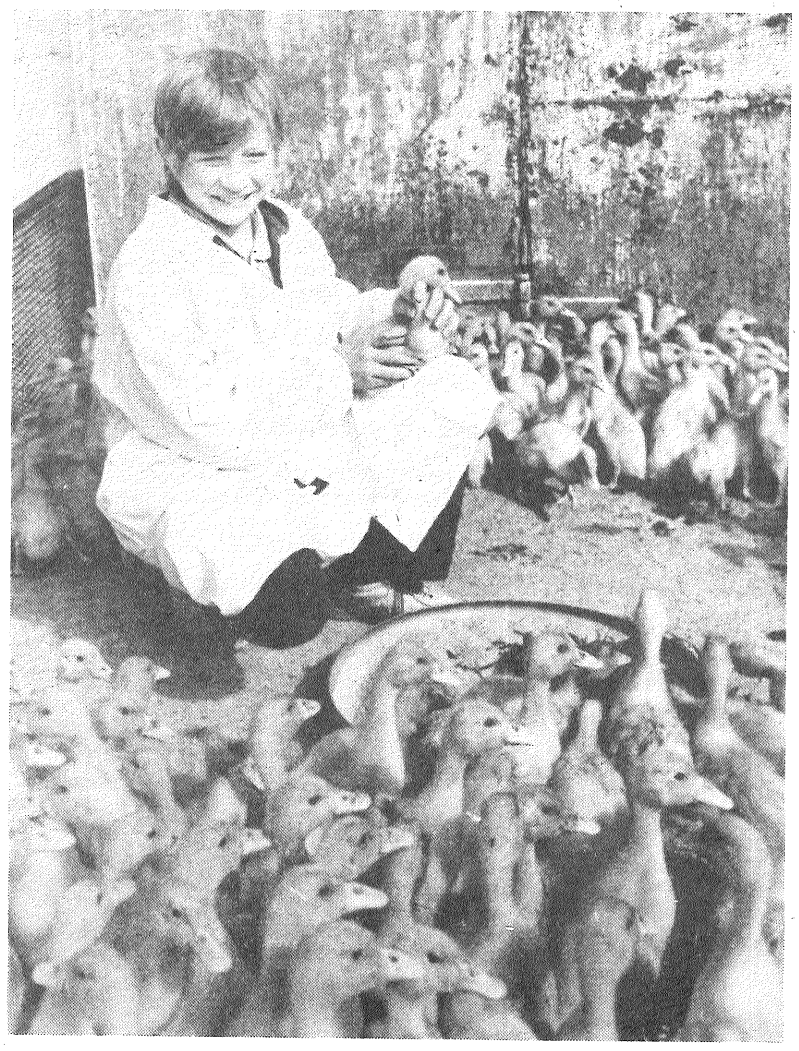

Mūsu laikos katra nodzīvotā diena liecina, ka galvenā joma, kur veidojas jaunā cilvēka attieksme pret dzīvi, ir jauncelsmes darbs sabiedrības labā. Tāpēc ieaudzināt jauniešos mīlestību un cieņu pret darbu kā pirmo dzīves nepieciešamību — tāds ir komunistiskās audzināšanas kodols.

Ne velti tautā saka — labs darbiņš, kas padarīts. Šīs parunas vērtību tagad apzinās tie skolēni, kas strādājuši arī savās vasaras brīvdienās jeb piektajā ceturksnī. Pēc mācību gada beigām Aglonas padomju saimniecības pīļu fermā ieradās pulciņš skolēnu. Viņi aizvietoja Laukezera fermas pastāvīgos strādniekus atvaļinājumu laikā.

Skolēni kopa un baroja pīlēnus, sadalīja medikamentus to potēšanai, šķiroja pīlēnus, kad tie bija jāpārved uz citurieni, katru dienu mainīja pakaišus. Ar vislielāko atbildību bērni veica šos darbus.

Vislielāko iespaidu mūsos atstāja Jevģēnijs Grigorjevs. Paklausīgs, izpalīdzīgs, izdarīgs, labi satika ar fermas strādniekiem un iemantoja pat autoritāti. Kad darbā no Aglonas internātskolas ieradās citi skolēni, Jevģēnijs fermā jau jutās kā saimnieks. Viņš biedriem parādīja, kā pīlēnus iedzīt aplociņā, kā potēt, kā pārvietot citā aplokā. Zēns nekad nenokavēja darbu un prasīja to arī no citiem. Jevģēnijs iemantoja visu mūsu cieņu, jo no pārējiem atšķīrās ar savu lielo pienākuma apziņu.

Laukezera fermas kolektīvs pateicas Jevģēnijam par pašaizliedzīgo darbu un nākamvasar gaidīs viņu atkal.

M. RIVARE,
Aglonas padomju saimniecības pīļu fermas brigadiere

ATTĒLĀ: Jevģēnijs Grigorjevs.

J. SILICKA foto

Saimnieciskā aprēķina skola

Trīs uzskati par kolektīvo darbuzņēmumu meliorācijā

PIRMAIS — PREIĻU 21. PĀRVIETOJAMĀS MEHANIZĒTĀS KOLONNAS PIRMĀ IECIRKŅA DARBU VADĪTĀJAS LILIJAS UTINĀNES UZSKATS.

Es alotos, ja teiktu, ka viss gāja gludi. Nav nemaz tik vienkārši lauzt vecos priekšstatus, it sevišķi, ja runa ir par darba samaksu. Kā būs — labāk vai sliktāk? Kā tas atsauksies konkrēti uz mani? Un — vai mazums ko runāja ekonomisko mācību nodarbībās? Desmitiem jautājumu ļaudis adresēja darbu vadītājiem, meistariem, brigadieriem, un beidzot — paši sev.

Lai arī cik tas nebūtu bēdīgi, mēs esam raduši baidīties no visa jaunā. Tā tas arī bija, pārejot uz kolektīvo darbuzņēmumu. Kas tad īsti izmainījās, sākot ar šī gada 1. aprīli, manā iecirknī? Tehnoloģija — tā pati. Vadība — tā pati. Samazinājās strādājošo skaits. Iecirkņa kolektīvs atbrīvojās no liekā balasta — no cilvēkiem, no kuriem bija maz jēgas. Bet pats galvenais — citādi sāka aprēķināt algu.

Kā gan bija agrāk? Pirmsalgas dienas darbu vadītājiem parasti kļuva par «melnajām» dienām. Cik daudz visādas rakstīšanas! Katru sīkumu aprēķinājām un reizinājām, vadoties pēc noteiktajām normām un uzcenojumiem. Šodien, manuprāt, viss ir krietni vienkāršāk. Katra strādājošā ikdienas veikumu aprēķinām šādi: tarifa likme (saskaņā ar kategoriju) reiz nostrādātās stundas, reiz līdzdalības koeficients (saskaņā ar nolikumu tas svārstās no 0 līdz 3), bet mēneša beigās tiek aprēķināts kopējais līdzdalības koeficients.

Dažos vārdos par koeficienta lomu. Nemāku teikt par citiem iecirkņiem, bet pie mums tas iedarbojas. Piemēram, ekskavatorists jūlijā saņēma 550 rubļus, bet strādnieks, kurš divas dienas nebija darbā, — 136. Pilnīgi skaidrs: kas nestrādā, tam nav ko saņemt.

Bet iecirkņa saimnieciskā padome izlemj — koeficientu palielināt vai arī to samazināt. Padomes sastāvā — iecirkņa darbu vadītājs, brigadieris, mašīnisti, traktoristi un drenu licēji, kurus ievēlēja kolektīva sapulcē, atklāti balsojot. Bet — ja jau paši ievēlēja, tātad arī pilnīgi uzticas padomei.

Tikai četrus mēnešus mēs strādājam pēc kolektīvā darblīguma principa. Neteikšu, ka ir kļuvis vieglāk. It sevišķi šajā lietus pārbagātajā vasarā. Jo plānu mums neviens nekorektēja. Ja agrāk, laikus nenododot objektu, varējām izlūgties darba algas papildfondus, tad tagad par to vairs nevar būt ne runas. Jāiztiek ar to, kas ir. Turklāt vēl vajag ieekonomēt. Izeja te ir viena — pilnveidot darba organizāciju, nostiprināt disciplīnu, racionāli izmantot materiālus un tehniku, tādējādi ceļot darba ražīgumu. Tā kā tieši no šī rādītāja ir atkarīgs darba algas fonds procentuālā izteiksmē attiecībā pret veicamo darba apjomu.

OTRAIS — OTRĀ IECIRKŅA MEISTARA ANATOLIJA MEDVEDJEVA UZSKATS.

Es lieliski atceros sanāksmi, kurā tika apspriesta pāreja uz kolektīvo darbuzņēmumu. Septiņi balsoja par, divi — pret, vairākums atturējās. Citiem vārdiem, klusēja. Esmu pilnīgi pārliecināts, ka tie, kas atturējās, bija pret. Jo neviens īsti nezināja, kas jaunums īsti ir.

Toties tagad zina: iecirknī ir jūtami samazinājusies darba alga, un tas nevar neizsaukt strādnieku neapmierinātību. Protams, sava loma te ir arī nelabvēlīgajiem laika apstākļiem un neizpildītajam otrā ceturkšņa darba plānam otrajā iecirknī. Man, speciālistam, ir skaidrs: nav plāna — nav algas. Bet ļaudis domā, ka visa vaina te ir jaunajā apmaksas sistēmā.

Tik tiešām: tajā nav pilnības. Man šķiet, ka Ūdenssaimniecības ministrija uz meliorāciju ir pārcēlusi vispārējo kolektīvo celtniecības darbuzņēmumu. Ņemsim, piemēram, darba līdzdalības koeficientu. Ministrija mums rekomendē katru dienu noteikt katra strādnieka darba līdzdalības koeficientu. Atšķirsim nolikumu par koeficienta pielietošanu, kuru apstiprinājis organizācijas priekšnieks, saskaņojot ar arodkomiteju.

Šeit ir trīs mašīnraksta lappuses, ar vairākiem desmitiem punktu un apakšpunktu. Ņemsim kaut vai šādu: «Līdzdalības koeficients palielinās par 0,2 par pirmrindas darba metožu ieviešanu, augstražīgu darba paņēmienu pielietošanu, kuri nodrošina augstu darba ražīgumu, un par citu kolektīva locekļu apmācīšanu augstražīgiem darba paņēmieniem». Ja manā pārziņā būtu tikai viens objekts, es tajā sēdētu un nekļūdoties noteiktu, vai Ivanovs ir apmācījis augstražīga darba iemaņām Petrovu vai nav. Bet man gada laikā nākas vadīt darbus 10 objektos, pie tam 2 — 3 vienlaicīgi. Un es tik tiešām nevaru pateikt, vai Ivanovs ir ieviesis pirmrindas metodi.

Turpināšu domu par darba līdzdalības koeficienta pielietošanu attiecībā uz mašīnistiem un drenu licējiem. Apkalpe, kā zināms, sastāv no trim cilvēkiem: daudzkausu ekskavatora mašīnista un diviem drenu licējiem. Pieņemsim, ka viņi visi ir sasnieguši «griestus», tas ir — augstākās kategorijas: pirmais — piekto, abi pārējie — ceturto. Visi strādāja vienādi (apkalpe citādi nemaz nevar), un līdz ar to darba līdzdalības koeficients viņiem vienāds. Kas iznāk? Mašīnists mēnesī saņem 360 rubļus, drenu licēji — pa 320 rubļiem katrs. Bet, atvainojiet, mašīnists taču ir zem «jumta», bet drenu licējs līdz ceļiem ūdenī. Vai taisnīgs ir šāds koeficients? Neesmu par to pārliecināts.

Neslēpšu, ka, aprēķinot algu, vēl aizvien operēju ar laika un izcenojumu normām. Cik man zināms, tāpat rīkojas vairāki mani kolēģi. Jo līdzdalības koeficients pie mums pagaidām ir tīri simbolisks.

Varbūt bija lietderīgi uz kolektīvo darbuzņēmumu pārvest sākumā tikai vienu iecirkni, kā to izdarīja Cēsu pārvietojamā mehanizētā kolonna. Un, balstoties uz tā pieredzi, izstrādāt un pilnveidot nolikumu par darbuzņēmumu. Katrā gadījumā patlaban es neredzu kardinālas izmaiņas strādnieku apziņā. Kamdēļ vajadzēja sarežģīt vienkāršo?

TREŠAIS — DARBA UN ALGAS VECĀKĀS INŽENIERES MONIKAS BIRZĀKAS UZSKATS.

Savā laikā republikas Ūdenssaimniecības ministrija domāja par to, vai nevajadzētu mūsu organizāciju padarīt par bāzes uzņēmumu kolektīvā darbuzņēmuma ieviešanā. No šīs domas tomēr nācās atteikties: neatbilda rādītāji, vispirms — darba ražīguma ziņā. Paveiktais šī gada septiņos mēnešos — 99,1 procents salīdzinājumā ar to pašu laika periodu pērn. Atpalikšanu var viegli izskaidrot: divos gadu desmitos (aptuveni tik ilgi es strādāju 21. PMK) mums tikpat kā nekas nav mainījies tehnikas jomā, tā ir novecojusi gan morāli, gan fiziski. Bez tam ministrija nespēja prasmīgi noteikt darbu struktūru, bet šī sezona ir ārkārtēja. Tādējādi mēs nevaram samazināt darbaspēku, kaut arī pie mums skaitās par 28 (vidēji gadā) cilvēkiem vairāk nekā plānos paredzēts. Un arī kopumā pēdējos gados organizācija sevi, tā teikt, ir izsmēlusi, jo plānošanu veic, par pamatu ņemot sasniegto. Bet tajā pašā laikā mēs ne mazums līdzekļu pārskaitījām valsts budžetā. Un tādējādi iznāk, ka no šādas situācijas, lai cik tas arī nebūtu paradoksāli, visvairāk cieš pirmrindnieki.

Vārdu sakot, es uzskatu, ka mēs nebijām gatavi pārejai uz jaunajām saimniekošanas metodēm, jo ar sasaistītām rokām nespēsi labi strādāt. Kopējais iespaids ir bēdīgs: daudzi strādnieki pat dzirdēt negrib par darba līdzdalības koeficientu. Viņi prasa: dodiet mums mēnešalgas fondu, mēs to sadalīsim savā starpā, bet izskaitļot līdzdalības koeficientu — tas ir jūsu ziņā.

Kas tad īsti ir šis mums rekomendētais katras dienas koeficients? Tas ir jaunas papildus štata vienības katrā iecirknī, jo darbu vadītājam, meistaram ir milzums citu pienākumu, pie tam — būtiskāku. Un kādi šeit būs papīru plūdi? Bet mēs taču cenšamies tikt vaļā no liekas dokumentācijas! Tāpēc arī speciālisti vadās no pretējā: sākumā sadala naudu, pēc tam nosaka koeficientu, turklāt vēl tā, lai viss sakristu, jo pretējā gadījumā aprēķinus nepieņem. Un galu galā iznāk, ka visiem bez tā jau ar darbiem apkrautajiem līnijdarbiniekiem vēl vairāk tiek saistītas rokas.

Ļoti detalizēti un nopietni iepazīstoties ar Likumu par valsts uzņēmumu, kurš stājas spēkā ar jauno gadu, es, starp citu, tur neatradu ne vārda par darba līdzdalības koeficientu. Toties ļoti skaidri rakstīts, ka uzņēmums formē darba algas fondu, vadoties no ilgtermiņa normatīviem.

Tad kāpēc gan, veltīgi nepūloties, neņemt par pamatu melioratīvo darbu veikšanas projektu, kurā ir iekļauts viss — arī piemaksas un neparedzēti izdevumi? Tas vienkāršotu katras strādājošo grupas darba vērtēšanas mehānismu — gan ekskavatoristu, gan drenu licēju, gan traktoristu, gan visu pārējo.

Daži vārdi par to, kāpēc tik dažāda ir attieksme pret kolektīvo darbuzņēmumu divos mūsu iecirkņos — pirmajā un otrajā. Daudz kas šeit, acīmredzot, ir atkarīgs no pašiem kolektīviem un to vadītājiem. Iecirkņa priekšniekam ir ļoti svarīgi būt īstam saimniekam. Tādam, kāda, piemēram, ir Lilija Utināne. Viņa nevis vienkārši vada darbus, bet raugās arī dažus gadus uz priekšu. To pašu atliek novēlēt arī Preiļu iecirknim, kaut arī te nedrīkst neņemt vērā to, ka tas ir tikai filiāle ar visām no tā izrietošām sekām. Šodien viens ir skaidrs: tur, kur darbs ir organizēts pareizi, arī kolektīvais darbuzņēmums, neskatoties uz tā acīmredzamajām nepilnībām, strādā lietas labā. Un otrādi — organizatoriskie trūkumi uz tā fona izdalās vēl reljefāk.

* * *

Kā redzam, pāreja uz kolektīvo darbuzņēmumu meliorācijā nenotiek viegli. Preiļu 21. pārvietojamajai mehanizētajai kolonnai kopā ar savu ministriju nāksies risināt vēl ne vienu vien ar to saistīto problēmu.

Viedokļus uzklausīja un pierakstīja
I. KOROĻOVA

Informē

kultūras un sporta komplekss

KULTŪRAS PASĀKUMI

PREIĻOS

11. septembrī plkst. 17.00 rajona centrālajā bibliotēkā Dzejas dienu sarīkojums — saruna par E. Pelšes grāmatu «Maija»; **plkst. 18.00** rajona kultūras namā Rīgas Modeļu nama lekcija «Modes kaprīzes».

12. septembrī plkst. 17.00 rajona kultūras namā videotēka bērniem «Toms un Džerijs»; **plkst. 21.00** — Rīgas rajona Vangažu videotēka jauniešiem.

13. septembrī plkst. 15.00 videozāle bērniem — uz lielā ekrāna multiplikācijas videofilma «Pagaidi tikai!»; **plkst. 21.00** — videotēka jauniešiem.

17. septembrī plkst. 20.00 rajona kultūras namā Daugavpils vokāli instrumentālā ansambļa «Elpa» koncerts.

19. un 20. septembrī plkst. 20.00 rajona kultūras namā diskotēka.

PREIĻU CIEMĀ

12. septembrī plkst. 20.00 ciema kultūras namā diskotēka.

26. septembrī plkst. 20.00 — diskotēka.

RIEBIŅOS

12. septembrī plkst. 20.00 ciema kultūras namā diskotēka.

19. septembrī plkst. 20.00 — Dzejas dienām veltīts literārs vakars «Republikas liktens — mans liktens».

AGLONĀ

11. septembrī plkst. 20.00 Rīgas modeļu nama lekcija «Modes kaprīzes».

14. septembrī plkst. 16.00 ciema kultūras namā Dzejas dienām veltīts pasākums.

16. septembrī plkst. 15.00 dzejas stunda bērniem.

25. septembrī ciema kultūras namā viesojas Rēzeknes Tautas teātris.

26. septembrī plkst. 20.00 — atpūtas vakars vidējai paaudzei.

AIZKALNE

Septembrī J. Raiņa muzejā skatāmas izstādes: «K. Preisam — 80» (par literatūrzinātnieka dzīvi un darbu), «A. Vējānam —60», «Ušpeļu tēvam — 75», «V. Vogula, E. Vasiļevska, P. Iruka keramika».

17. septembrī plkst. 14.00 — Raiņa Dzejas dienu sarīkojums. Raiņa dzeju lasa LPSR Tautas skatuves mākslinieks Harijs Liepiņš, atmiņās par tēlnieka K. Zemdegas darbu pie Raiņa portretiem dalās tēlnieka dzīvesbiedre, arī meita — aktrise Māra Zemdega, bērnu dzeju lasa L. Vāczemnieks, uzstājas ansamblis «Akcents».

SILAJĀŅOS

17. septembrī plkst. 16.00 ciema bibliotēkā tematisks pasākums «Mūsu mājas — dabas spogulis».

19. septembrī plkst. 20.00 — diskotēka.

SAUNĀ

19. septembrī plkst. 21.00 jauniešu atpūtas vakars.

26. septembrī plkst. plkst. 21.00 — rudens balle.

BINDAROS

12. un 26. septembrī plkst. 21.00 — diskotēka.

19. septembrī plkst. 20.00 — jauniešu atpūtas vakars.

ROŽKALNOS

11. septembrī plkst. 14.00 skolas zālē J. Rainim veltīta pēcpusdiena.

19. septembrī plkst. 14.00 ciema kultūras namā referāts «V. I. Ļenins — Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas dižais vadonis»; **plkst. 20.00** — Daugavpils rajona Kalupes ciema kultūras nama pašdarbnieku koncerts.

25. septembrī plkst. 14.00 — referāts «Dekrēts par mieru un tā vispasaules nozīme»; **plkst. 20.00** — kartupeļu svētki.

26. septembrī — rakstniekam, revolucionāram, valsts darbiniekam Jurim Pabērzam veltīti pasākumi: piemiņas akmens atklāšana pie J. Pabērza mājām, tematisks sarīkojums ciema kultūras namā, kurā piedalās rakstnieka dēls J. Pabērzs, dzejnieki A. Vējāns, P. Jurciņš, A. Rančāne, kinorežisors J. Streičs, aktieris R. Ancāns.

29. septembrī plkst. 20.00 — diskotēka.

RUSONĀ

10. septembrī plkst. 14.00 lekcija «Daba un mēs».

12. septembrī plkst. 17.00 — M. Cvetajevas dzejas pēcpusdiena: **plkst. 20.00** — diskotēka.

18. septembrī — par iespaidiem Polijas Tautas Republikā stāsta ciema iedzīvotājs biedrs Šišņovs.

19. septembrī plkst. 20.00 deju vakars jauniešiem.

25. septembrī plkst. 20.00 atpūtas vakars vecākajai paaudzei.

26. septembrī plkst. 20.00 — diskotēka.

PELĒCOS

18. septembrī — lekcija «Vispasaules miera diena».

25. septembrī — lekcija «Par veselīgu dzīvesveidu».

JERSIKĀ

11. septembrī plkst. 16.00 dzejas pēcpusdiena «Ir dzejā spēks un daile vienuviet...».

19. septembrī plkst. 20.00 — dejas.

26. septembrī — ģimeņu vakars.

UPENIEKOS

11. septembrī — Tautas dzejnieka J. Raiņa atceres diena, grāmatu izstāde.

16. septembrī — lekcija par starptautisko stāvokli.

19. un 26. septembrī plkst. 20.00 — dejas.

RAUNIEŠOS

11. septembrī — ciema bibliotēkā Dzejas dienām veltīts vakars, J. Raiņa darbu izstāde.

16. septembrī — lekcija «Alkohols un pusaudži».

19. septembrī — dejas.

29. septembrī — lekcija «Druvā minūte dārga».

SPORTA PASĀKUMI

No 6. līdz 13. septembrim — Vissavienības skrējēju nedēļas pasākumi.

12. septembrī — sporta pasākumi kolhoza «Rīts» stadionā.

13. septembrī plkst. 15.00 — republikas ķīmiskās un naftas ķīmiskās rūpniecības strādnieku arodbiedrības organizēts republikānisks tūristu salidojums, ģimeņu sporta svētki.

19. septembrī Preiļu šosejas 3. kilometrā (pie vecajām dzirnavām) Līvānu eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas kausa izcīņa kalnu tūrisma tehnikā.

20. septembrī plkst. 12.00 masu skrējiens «Līvāni — 87», pulcēšanās pie Līvānu 1. vidusskolas; Līvānu eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas balvas izcīņa garo distanču skriešanā.

26. un 27. septembrī Līvānos skolēnu spartakiāde GDA vasaras daudzcīņā.

27. septembrī — veselības diena rajona skolās.

Materiālu publicēšanai sagatavoja rajona kultūras nama metodiķe A. URCA.

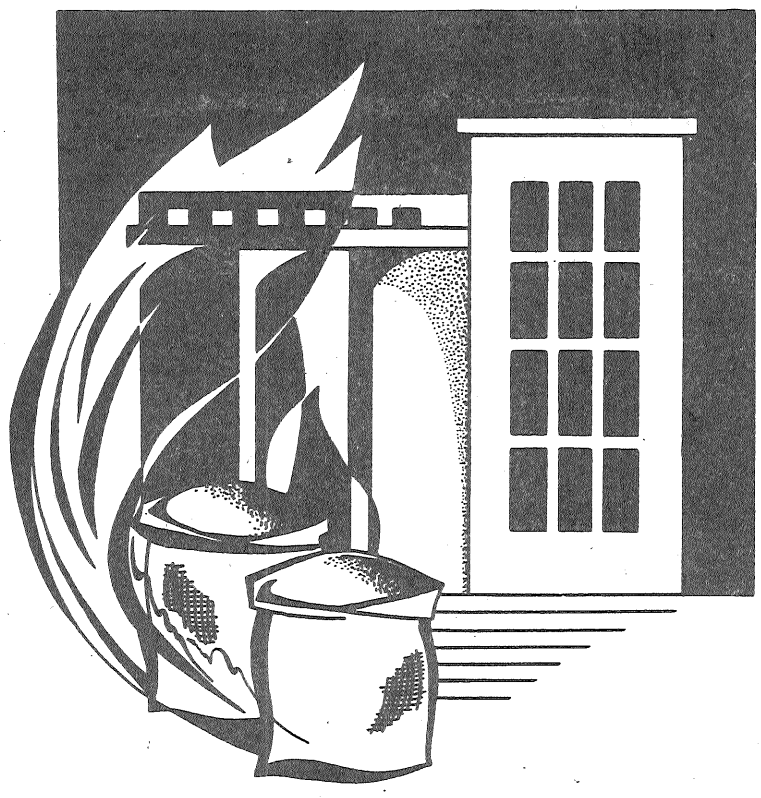

KOLHOZU UN PADOMJU SAIMNIECĪBU VADĪTĀJI!

Neaizmirstiet, ka vietās, kur uzglabā labību, pat neliela dzirkstelīte var izraisīt nelabojamu nelaimi. Pērngad neuzmanīga rīcība ar uguni graudu noliktavās un kaltēs bija par cēloni 7 ugunsgrēkiem.

RŪPĒTIES, LAI LABIBA NEAIZIETU BOJĀ UGUNĪ — IKVIENA PIENĀKUMS!

LATVIJAS PSR IEKŠLIETU MINISTRIJAS UGUNSDZESĪBAS PĀRVALDE

LATVIJAS PSR BRĪVPRĀTĪGO UGUNSDZESEJU BIEDRĪBAS CENTRĀLĀ PADOME

Kam, Laimīte, skopa bijī,
Manu daļu vēlēdama?
Kam tu mani jaunu, stipru
Zemes mātei apsolījī?
(T. dz.)

Izsakām dziļu līdzjūtību piederīgajiem AINĀRA ZVIRBUĻA pēkšņās nāves gadījumā.

Oškalna kolhoza kolektīvs

Vairs tevis nav, un žēlums
sažņaudz krūtis,
Kam vajadzēja tev tik agri mirt?
Bez tevis taču daudziem būs
tik grūti,
Bez tevis taču daudziem sāpēs
sirds.
(H. Gāliņš)

Sērojam kopā ar piederīgajiem, AINĀRU ZVIRBULI smiltājā izvadot.

Oškalna kolhoza 2. iecirkņa kolektīvs

Pārtrūka dzīve kā gājputna
dziesma,
Sirdī šīs dziesmas atbalss sāp.
(Z. Purvs)

Kad uz AINĀRA kapa gulst pēdējie ziedi, skumju brīdī esam kopā ar piederīgajiem.

Stikānu fermas kolektīvs

Kur es savas sāpes likšu?
Kam es lūgšu spēku dot?
Es vairs tevi nesatikšu —
Visu mūžu dzīvojot.
(Z. Purvs)

Esam kopā ar vecākiem, dēlu AINĀRU pāragri guldot zemes klēpī.

Lopkopības speciālisti

Cik sāpīgi no dzīves atvadīties,
Kad smaida ziedoņis un prieku
nes
Gan darbs, gan jaunība un
mīla maigā,
Kad nesniegtas vēl kalnu
virsotnes.
(Ā. Elksne)

Kad rudens ziedi gulst uz AINĀRA kapa, dalāmies bēdās ar Zvirbuļu ģimeni.

Oškalna kolhoza kantora darbinieki un speciālisti

Nāca negaidīts brīdis
visgrūtākais —
Smilšu palagiem jaunību segt.
(I. Lasmanis)

Bēdu brīdī esam kopā ar AINĀRA ZVIRBUĻA vecākiem, no viņa uz mūžu atvadoties.

Līvānu stikla fabrikas motosekcijas biedri

Smilšu kalnā zem dzīvības
priedēm
Nu darbi, rūpes un vasaras du
(M. Losberga)

Izsakām dziļu līdzjūtību piederīgajiem, izvadot mūsu ilggadējo lopkopēju JĀZEPU UPENIEKU kapu kalniņā.

Zootehniķu kolektīvs

Tavai gaitai nav gala,
Jo bērni turēs gaišu
Mājas pavarda liesmu,
Un mazbērni atbalsos
Tevis iesākto tautas dziesmu.
(R. Bērziņa)

Izsakām līdzjūtību piederīgajiem, JĀZEPU UPENIEKU smiltājā izvadot.

Oškalna kolhoza kolektīvs

Lai tēva mīla paliek dziļi sirdī
Par avotu, kur mūžam spēkus
smelt.
(I. Mežnora)

Skumju brīdī esam kopā ar tevi, Vitālij, no TĒVA atvadoties.

Drēņu fermas kolektīvs

Tu projām aizgāji klusi,
Tāda mīļa, balta,
Zem gadu nastas nogurusi.
(A. Grava)

Dalām bēdu smagumu ar Otīliju Berzinieci, no MĀMIŅAS atvadoties.

Līvānu stikla fabrikas kolektīvs

Pār tevi smilšu klusums klāts,
Vien paliek atmiņas un tava
mūža stāsts.
(J. Rūsiņš)

Izsakām dziļu līdzjūtību piederīgajiem, VILHELMU GUZU smiltājā izvadot.

K. Marksa kolhoza valde un arodkomiteja

Viss klusi aizgājis,
Viss veikts, viss vītis.
Pie sētas atspiedies,
Raud rudenītis.
(Aspāzija)

Izsakām dziļu līdzjūtību Monikai Gilučai sakarā ar VIRA nāvi.

Ikdienas pieprasījuma preču tirdzniecības apvienības administrācija un arodkomiteja

---

Pietrūks tēva stipro roku,
Tēva gudrā padomiņa...
(T. dz.)

Dalāmies bēdās ar Mariju Gilučī, no TĒVA atvadoties.

11. b klases biedri, audzinātāja un vecāki

TV VIĻŅA

11. septembrī. 9.00 — «Panorāma». 9.45 — Dokumentālā filma «Cīruļi atlido martā». 10.05 — Koncertfilma. 10.35 — Televīzijas un radio pasts. 11.15 — Mākslas filmas «Laiks negaida» 2. sērija. 12.35 un 18.00 — Ziņas. 18.10 — Lietuvas televīzijas videokoncertfilma. 19.00 — Apspriežam veselības aizsardzības pārkārtošanas projektu. 20.00 — «Panorāma». 20.40 — «Labu nakti, mazuļi!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — Lietuvas kinostudijas dokumentālā filma «Mīlestība un nodevība». 22.25 — Mākslas filmas «Uz kraujas» 1. sērija. 23.20 — Ziņas. 23.45 — Estrādes koncerts «Tikai jums». 0.15 — Mākslas filma.

12. septembrī. 9.00 — «Panorāma». 9.45 —Rīta vingrošana. 10.00 — Dokumentālā filma «Tiesības uz diplomu». 10.30 — TV — skolēniem. Mācieties runāt angliski. 11.00 — A. Stravinska vadītās horeogrāfiskās grupas koncerts. 12.00 — Nedēļas panorāma (krievu val.). 12.30 — Jaunatnes viktorīna. 14.35 — Koncertfilma. 15.10 — Bērniem. Viesos pie vecīša — pasaku teicēja. 15.50 — Sagaidot Lielā Oktobra 70. gadadienu. Mākslas filma «Balāde par kareivi». 17.15 — Jaunatnes studija. 18.00 —Ziņas. 18.15 — Kamermūzikas koncerts. 18.35 — PSKP CK jūnija Plēnums un uzņēmumu patstāvība. 19.00 — PSRS čempionāts futbolā. «Dinamo» (Minska) — «Žalgiris» (Viļņa). Pārtraukumā un pēc spēles — «Panorāma». 21.00 — «Laiks». 21.40 — Mākslas filmas «Uz kraujas» 2. sērija. 22.50 — Ziņas. 23.05 — Estrādes koncerts. 23.35 — Mākslas filma «Itāliešu neparastie piedzīvojumi Krievijā».

13. septembrī. 9.00 — «Panorāma». 9.45 — Rīta vingrošana bērniem. 10.00 — Multiplikācijas filma. 10.30 — Nedēļas atbalss. 11.05 — TV — skolēniem: Mūsu valoda. 11.35 — Prasme izturēties. 12.20 — Koncertfilma. 12.40 —Bērniem. Republikas arodbiedrību kultūras pils skolēnu Tautas teātra izrāde «Divpadsmit brāli — melnie krauklī». 13.30 — Lietuvas televīzijas izrāde. A. Gelmans. «Zinuļa». 15.15 — Mākslas filma «Septiņu cerību varavīksne». 16.25 — Šodien — Tankistu diena. 16.40 — Koncerts. 17.00 — Agrorūpnieciskais komplekss: darbi un laudis. 18.00 — Ziņas. 18.15 — Dokumentālā filma «Fergānas zilais loks». 18.25 — Videonovele «Svētki». 19.10 — Lietuvas PSR Nopelniem bagātās skatuves mākslinieces N. Oželītes radošais vakars. 20.00 — «Panorāma». 20.40 — «Labu nakti, mazuļi!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — Mākslas filmas «Uz kraujas» 3. sērija. 22.45 — Ziņas.

Redaktora v. P. PIZĒLIS

PREIĻU RAJONA PATĒRETĀJU BIEDRĪBAS SAGĀDES KANTORIS

šī gada 10. septembrī sāk iepirkt no iedzīvotājiem makulatūru, pretpārdošanā piedāvājot grāmatas. Pašreiz ir K. VONNEGUTA «ROMĀNI» (latviešu valodā) — 240 eksemplāri, kurus sadalīs šādi: Preiļos —100, Aglonā — 20, Galēnos — 20, Līvānos — 100. Lai minēto grāmatu nopirktu, grāmatu veikalā jāuzrāda abonements, kuru izsniedz par 20 kilogramu makulatūras nodošanu.

Pierimst soļi, klusē doma,
Neskan mīļā tēva balss —
Tikai klusa sāpe sirdī
Ilgi vēl pēc viņa sauks.
(J. Silazars)

Izsakām dziļu līdzjūtību darba biedrei Natālijai Gilučai, TĒVU kapu kalniņā izvadot.

Kolhoza «Sarkanā ausma» valde, partijas birojs, arodkomiteja

Izsakām patiesu līdzjūtību Pēterim Kokinam, MĀTI izvadot smiltājā.

Kolhoza «Rīts» kolektīvs

PĀRDOD dzīvības kokus, upeņu stādus, rožu potcelmus. Telefons 46749.

PĀRDOD māju Preiļos, Vidzemes ielā 7.

Laikraksts «Ļeņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке. г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.
TĀLRUŅI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 221[illegible] sekretariāts — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstuļu nodaļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un celtniecības nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzziņas par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13 846 eks. (latv. val. 9 875 eks., krievu val. 3 971 eks.).
1 nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums.
Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpilī, Vaļkas ielā 1.
Indekss 68169.
Pas. 1245.